

Nedsættelse for de lavere Indtægter alligevel har sin praktiske Betydning, hvad man vil se; naar man kommer til en Vurdering af Indholdet af de ændrede Fradragsregler, men det skal jeg komme tilbage til senere. Formueskattesatserne er heller ikke forhøjet, ja, de er endogsaa nedsat, og det lyder formentlig som et Eventyr i konservative Politikeres Øren, at en socialdemokratisk Regering kommer og foreslaar Nedsættelser i Formueafgiften. Men det er velbegrunderet, at vi gør dette. Det er, fordi vi mener, at de ganske smaa Formuer trænger til en lille Nedsættelse, naar man vil gøre det, som jeg mener er nødvendigt af rent tekniske Grunde, nemlig ophæve den Fritagelse for Formueskat, som findes i den nugældende Lov, og som tager Hensyn til Indtægtens Størrelse. Dette er nemlig et meget kompliceret System, som man i Skatteadministrationen har haft meget vanskeligt ved at arbejde med, og som man meget maa ønske at komme bort fra. Jeg har derfor stillet Forslag derom og har saa til Gengæld foreslaaet, at de smaa Formuer faar en lidt mindre Formueskat, end de hidtil har haft. Jeg skulde tro, at det i det store og hele vilde vise sig at give en Afbalancering, og jeg skulde tro, at de fleste mindre Formuebesiddere vilde føle sig tilfredse dermed.

Maa jeg endelig tilføje, at det aldrig har været vor Hensigt, naar Formuebeskatningsspørgsmaalet drøftedes, at indføre de Forandringer, man har talt om fra vor Side, paa den almindelige Formuebeskatnings Omraade. Jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at det, vi har fremhævet, naar der er Tale om Formueskatten, er, at der kunde være Grund til at foretage en ekstraordinær, en særlig Formuebeskatning til et særligt Formaal, nemlig Afbetaling af vor Statsgæld; men det har aldrig været vor Mening, at Bestemmelser herom skulde indflettes i en permanent Lov om Formueafgift. Det har været vor Mening, at dette særlige Formaal skulde der træffes Bestemmelser om i en særlig Lov, saaledes at det blev fastslaaet, at det var ekstraordinære Foranstaltninger paa Grund af ekstraordinære Forhold. Og jeg kan glæde det ærede Medlem Hr. Korsgaard med, at det sidste Ord om ekstraordinær Formueafgift ikke er sagt ved denne Lov. Det, vi her beskæftiger os med, er Spørgsmaalet om, hvorledes Formueafgiften skal være under *normale*, ordinære Forhold. Vi har i Øjeblikket ikke ment, at Tiden var inde til at stille Krav om en stærkere almindelig Formueafgift, vi mener, at de Krav,

der skal stilles i saa Henseende, skal have ekstraordinære Formaal for Øje, og i saa Henseende ved ærede Medlemmer af Rigsdagen, hvorledes vort Synspunkt er.

Saa har vi tilladt os at foreslaa en Forhøjelse af Selskabsskatten for de Selskaber, som har en meget stor Indtægt, som giver et Aktieudbytte paa over et halvt Hundrede Procent. Det har man, navnlig det ærede Medlem Hr. Korsgaard, bebrejdet os. Det vilde hindre Tilbøjeligheden hos Selskaberne til at lægge hen, og jeg ved ikke, hvilke andre Ulykker det vilde volde efter det ærede Medlems Mening. Jeg tror, vi skal søge at komme ned paa Jorden, naar vi taler om Selskabsbeskatningen. Vi kan naturligvis alle have Glæde af at høre det ærede Medlem Hr. Korsgaard syngne en Jeremiade over den høje Selskabsbeskatning i vort Land og lade denne Jeremiade lyde i endnu skarper Toner, fordi vi nu foreslaar en Udvidelse af Selskabsbeskatningen. Men jeg ønsker nu at tage fat paa Spørgsmaalet fra en helt anden Side, fra den praktiske Side. Der tales om Dobbeltbeskatning indenfor Selskaberne. Ja, men lad os dog huske paa, at paa de første 5 pCt. af Udbyttet er der ikke Dobbeltbeskatning, og der er sikkert mange Selskaber, som kunde leve lykkeligt med et Udbytte paa 5 pCt. Disse Selskabers Interesser hører man aldrig Tale om, men kun om de Selskabers Interesse, der betragter 5 pCt. som en Latterlighed, som noget, man ikke kan være bekendt at deklarere i Udbytte. Man maa meget højere op, og derfor rammes man af den stærke Beskatning. Jeg tror ikke, at det er nødvendigt, at der ydes mere end 5 pCt. Rente af den Kapital, der er anbragt i vort Samfund, normalt i alt Fald. Der kan være Øjeblikke, hvor Rentefoden ligger saaledes, at 5 pCt. er lige lovligt lidt, men der foreligger ingen som helst almindelig økonomisk Grund til, at Selskaber skal give Udbytter paa 10, 20, 30, 40, 50 eller maaske 100 pCt. Det er kun kapitalistiske Fantasier, som ikke bør afgive noget reelt Grundlag for en Vurdering af vore økonomiske Forhold.

Hvis derfor disse Selskaber vil sige: Ja, men vi kan ikke undgaa dette store Udbytte, hvorved de altsaa rammes af den høje Skat, skal jeg tillade mig at anvise Selskaberne Udveje til at undgaa dette høje Udbytte. Jeg kan anvise dem to Udveje, som ligger lige for. Den første er den, at de sælger deres Produkter eller Tjenester billigere og derved gavner de Forbrugere, der nu maa betale den meget høje Pris. Det er en viis og sikker Vej til